

65998

รายงานการวิจัย
การจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม
ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Environmental Costs Management of Hotel Business
In Hatyai District, Songkhla

นวรรตน์ พิวนวล Navarat Pewnual
รศ.เยาวพา ณ นคร Associate Professor Yaowapa Na nagara
นงเยาว์ อินทสโร Nongyao Intasaro

658.01164
ม 177
2555

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

พรจิตพร ไชยพร
วิมล -- พรหมวิมล

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ.2555

ABSTRACT

This research, Environmental Costs Management of Hotel Business in Hatyai District, Songkhla aims to study 1) factors affecting the cost of environmental management. 2) form of environmental management costs and 3) benefits to 98 hotels in Hatyai, Songkhla. A method of convenience sampling of 50 hotels was used. Data were analyzed using descriptive statistics (including frequency, percentage, mean, and standard deviation), F-test, One Way ANOVA.

The results showed that most of the respondents were general staff, female, aged less than 31 years, and have less than 6 years in work experience. Hotels are mainly operating between 11-20 years, each with capital registered of 5-10 million baht, total assets of more than 40 million baht, and annual income \leq 10 million baht.

The study found that an important factor which affects the cost of investment in environmental management is legal regulations. Also the factor that highly contribute to the success in environmental management is business partners. Form of environmental management costs found that the importance of 1) Environmental prevention costs in moderate with invest in waste and emission control costs. 2) Environmental detective costs in moderate and focus on water quality analysis system and the separation of waste 3) Environmental internal failure costs in moderate and focus on the replacement engine to the environment. And 4) Environmental external failure costs focus to a lesser extent and focus to the image. Finally, the benefits of environment management costs to a large extent. Emphasis on good relations with the community, reputation and a good image.

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม รูปแบบการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ ของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 98 ราย โดยเลือกศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ราย ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และใช้วิธีการทางสถิติแบบพรรณนา (Description statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์ด้วยค่า F-test และทดสอบค่าทางสถิติความแปรปรวน One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และจะปฏิเสธสมมติฐานเมื่อค่า P-Value น้อยกว่า 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 31 ปี มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี ทำงานในตำแหน่งพนักงานทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจโรงแรมที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจอยู่ระหว่าง 11-20 ปี มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 5 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 40 ล้านบาท รายได้รวมต่อปีต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10 ล้านบาท ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับข้อบังคับตามกฎหมาย ปัจจัยสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ให้ความสำคัญกับการให้ความสำคัญของผู้ค้า รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญกับระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง และกระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ระดับความสำคัญอยู่ในระดับน้อย ให้ความสำคัญกับการเสียชีวิตเสี่ยง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ ระดับความสำคัญของประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และสร้างชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” สำเร็จได้ และทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ ประสบการณ์ ในการทำวิจัยมากยิ่งขึ้น ด้วยได้รับการสนับสนุน จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยได้รับความร่วมมือจากธุรกิจโรงแรม ที่กรุณาตอบแบบสอบถาม เพื่อให้การศึกษาวิจัยไปด้วยดี ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานวิจัยเรื่องนี้จะประโยชน์ต่อธุรกิจโรงแรม และหน่วยงานอื่น ๆ นำไปใช้ในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญมากในปัจจุบัน

นวรรตน์ ผิวนวนล และคณะ

สารบัญ

	หน้า
ABSTRACT	(1)
บทคัดย่อ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	3
สมมติฐานงานวิจัย	3
กรอบแนวคิดงานวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ	5
แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน ต้นทุนสิ่งแวดล้อม	5
แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและมลพิษ	6
แนวคิดเกี่ยวกับโรงแรม	7
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
ประชากรในการวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง	15
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	18
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	
ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลพื้นฐานของ กิจการ	20
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการ สิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ	24
การทดสอบสมมติฐาน	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	38
อภิปรายผล	41
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	45
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก ก	
แบบสอบถาม	49
ภาคผนวก ข	
ประวัติผู้วิจัย	55

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	21
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	21
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทการทำงาน	21
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งงาน	22
4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาดำเนินธุรกิจ	22
4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการ	22
4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ	23
4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้รวมต่อปี	23
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มี ผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม	24
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน ให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ	24
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการ จัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม	25
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการ จัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	25
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการ จัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ	26
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการ จัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายนอก กิจการ	26
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ จากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม	27
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการสิ่งแวดล้อมและประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการ ต้นทุนสิ่งแวดล้อม	27
4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	29

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555- 2559) ได้กำหนดไว้สอดคล้อง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555- 2559) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ 6 ยุทธศาสตร์ สำหรับยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 คือ การอนุรักษ์เสริมสร้างและพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การวิจัยนี้มุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ และฐานข้อมูล เพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบโดยท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วม

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น (พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535) มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก เป็นแหล่งซึ่งให้ปัจจัยพื้นฐาน ความสะดวกสบาย และความปลอดภัย ในขณะที่เดียวกันสิ่งแวดล้อมบางประเภทสามารถเป็นภัยต่อการดำรงชีวิตได้เช่นกัน ซึ่งมักจะเป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ที่เรียกว่า มลพิษ เช่น ขยะ น้ำเสีย อากาศเสีย เสียงดัง สิ่งเหล่านี้ มีผลกระทบต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เป็นอย่างมาก ในปัจจุบันนี้ ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในทุกประเทศทั่วโลกได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างรุนแรงทำให้หลายประเทศชั้นนำ เช่น อเมริกา กลุ่ม ประเทศยุโรป และญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือ The Environmental Management System (EMS) มากขึ้น องค์กรในประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น เช่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ได้กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีการจัดการเกี่ยวกับมลพิษทั้ง 4 ด้าน คือ การระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้ง อากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย และมลพิษอื่นใด และได้กำหนดบทลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตาม หลายกิจการได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนได้รับทราบสังคมนรณรงค์รักษาสีงแวดล้อมมากขึ้นเพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม ทุกองค์กรควรต้องหันมาเอาใจใส่ดูแลสิ่งแวดล้อมให้มากยิ่งขึ้น โดยการใช้ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (EMS) ที่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ทั้งระบบการผลิต การ

จัดส่ง การจำหน่าย และการจัดการกับเศษซาก โดยจะต้องทำการตรวจหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจริงเทียบกับมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ (เดช เฉิดสุวรรณรักษ์, 2551.)

ธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่ให้บริการสำหรับคนเดินทาง นักธุรกิจ นักท่องเที่ยว โรงแรมเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับชุมชนกับประเทศอย่างมหาศาล ธุรกิจประเภทนี้ ต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมาก ต้องมีระบบสาธารณูปโภคครบถ้วน เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริการแก่ลูกค้า ในด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย ตลอดจนสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ธุรกิจโรงแรม จำเป็นต้องมีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อให้การประกอบธุรกิจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

การวิจัยเรื่องการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ในการวิจัยคือ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เนื่องจากอำเภอหาดใหญ่เป็นพื้นที่หนึ่งที่ได้ชื่อว่าเป็น ศูนย์กลางการค้าแดนใต้ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจบริการและธุรกิจการท่องเที่ยว เช่นร้านอาหาร ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจสปา การนวดแผนโบราณ ธุรกิจที่สำคัญประเภทหนึ่งของอำเภอหาดใหญ่คือธุรกิจที่พักแรม เช่น โมเต็ล เกสต์เฮาส์ รีสอร์ท และโรงแรม ซึ่งมีจำนวนมากถึง 98 โรงแรม

อำเภอหาดใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสงขลา ระยะทางจากตัวจังหวัดประมาณ 30 กิโลเมตร ระยะทางจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถไฟประมาณ 974 กิโลเมตร

อำเภอหาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางการคมนาคม ของภาคใต้ตอนล่าง มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางรถยนต์ ทางรถไฟ และทางอากาศ ที่นักเดินทางสามารถเดินทางได้สะดวกมาก หาดใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางด้านการค้าและธุรกิจของภาคใต้ ซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ปัจจัยที่ทำให้อำเภอหาดใหญ่ มีความเจริญเป็นอย่างมากก็คือ การเป็นศูนย์กลางทางด้านต่าง ๆ เช่น ธุรกิจการค้า การขนส่ง การสื่อสาร การคมนาคม การศึกษา และการท่องเที่ยว อยู่ห่างจากด่านชายแดนสะเดา เพียง 60 กิโลเมตร เป็นประตูผ่านไปยังประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศมาเลเซีย และประเทศสิงคโปร์ ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในอำเภอหาดใหญ่จำนวนมาก โดยเข้ามาทางด่านตรวจคนเข้าเมืองสะเดาและปาดังเบซาร์ ปี 2554 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา 1,465,100 คน แยกเป็นชาวมลายูเซีย 1,204,836 คน ชาวสิงคโปร์ 38,696 คน และอื่น ๆ 221,568 คน ปี 2555 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา 1,441,244 คน แยกเป็นชาวมลายูเซีย 1,174,651 คน ชาวสิงคโปร์ 33,690 คน และอื่น ๆ 232,903 คน (ข้อมูลจาก สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา)

คณะผู้วิจัย จึงต้องการศึกษา เรื่องการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขต
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และประโยชน์ที่ได้รับเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางให้ธุรกิจ
โรงแรมและธุรกิจอื่น ๆ ที่สนใจนำไปประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม
- 2.2 เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม
- 2.3 เพื่อศึกษาถึงประโยชน์ที่ธุรกิจโรงแรมได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

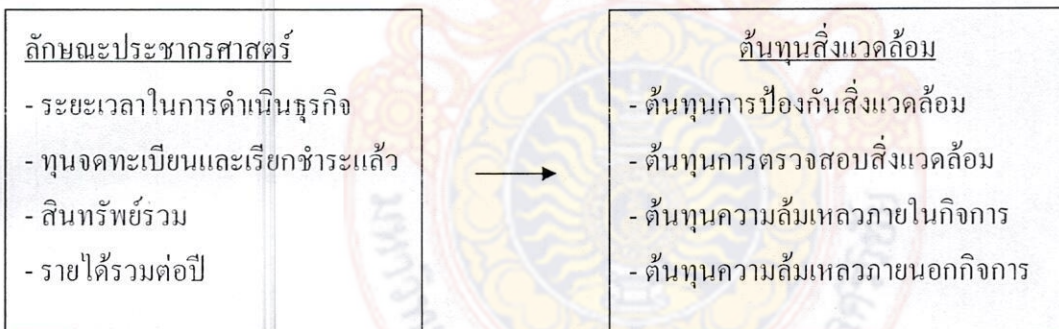
3. สมมติฐานในการวิจัย

ลักษณะประชากรศาสตร์- ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว
สินทรัพย์รวม รายได้รวมต่อปี ส่งผลต่อการจ่ายต้นทุนสิ่งแวดล้อม

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย (Scope of Research) ไว้ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา/ตัวแปรที่ทำการวิจัย

เป็นการวิจัยเรื่องการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอ
หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

4.2 ขอบเขตด้านประชากรที่ทำการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
จำนวน 98 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน 2555)

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ทำการวิจัย

เป็นการวิจัย โดยทำการวิจัยระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2554 ถึง 30 กันยายน 2555

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

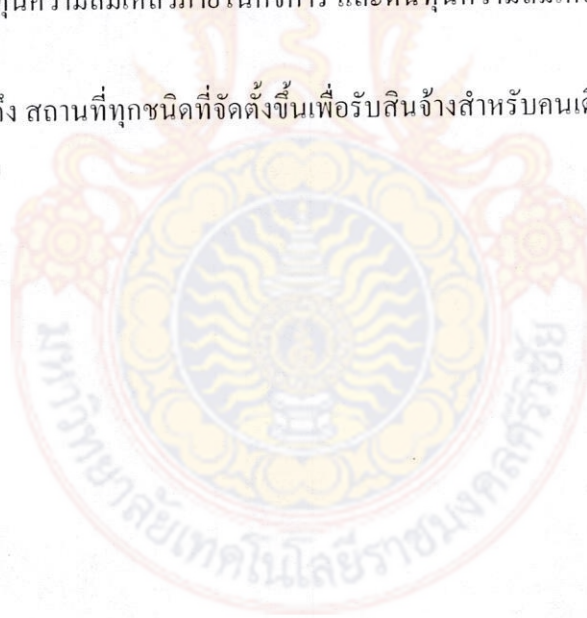
1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม
2. ได้ทราบถึงรูปแบบการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม
3. ได้ทราบถึงประโยชน์ที่ธุรกิจโรงแรมได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการที่ทำให้องค์กรดำเนินกิจการบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยอาศัยหน้าที่หลัก 4 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

ต้นทุนสิ่งแวดล้อม (Environmental Costs) หมายถึง ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ และต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ

โรงแรม (Hotel) หมายถึง สถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่หาที่พักเป็นการชั่วคราว

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ

การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการที่ทำให้องค์กรดำเนินกิจการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีหน้าที่หลัก 4 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบายและแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง กระบวนการในการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เช่น กำหนดว่าต้องทำอะไร มีหน้าที่อะไรบ้าง ใครรับผิดชอบ

การนำ (Leading) หมายถึง กระบวนการจูงใจ ชักนำให้ผู้ร่วมงานทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งผู้นำต้องมีทักษะการสื่อสาร สามารถสรุปสิ่งที่จะต้องทำ กำหนดทิศทางและกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเกิดการทำงาน

การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการควบคุมการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดผลงานที่ตรงตามความต้องการที่กำหนดไว้ มีการติดตามการดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่

2. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน ต้นทุนสิ่งแวดล้อม

ต้นทุน (Cost) หมายถึง เงินสด หรือสิ่งเทียบเท่าเงินสดที่ได้จ่ายไป เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ ซึ่งนำประโยชน์มาให้กิจการในปัจจุบันและอนาคต

ต้นทุนสิ่งแวดล้อม (Environmental Costs) แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม (Environmental Prevention Costs) หมายถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม เช่น ค่าใช้จ่ายในการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงนิเวศ ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม ค่าใช้จ่ายในการนำเศษซาก ของเก่าเหลือใช้มาแปรสภาพเพื่อนำมาใช้ใหม่

2. ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม (Environmental detective Costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้น เพื่อการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต และกิจกรรมด้านอื่น ๆ ของกิจการว่าถูกต้องตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่ เช่น ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต ค่าใช้จ่ายในการทดสอบมลพิษ ค่าใช้จ่ายเพื่อดำเนินการระบบจัดการ ISO 14000

3. ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ (Environmental Internal Failure Costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อกำจัดและจัดการกับของเสียที่เกิดขึ้นจากการผลิตไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ค่ากำจัดของเสีย ค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์ควบคุมมลพิษ

4. ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ (Environmental External Failure Costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากที่กิจการปล่อยของเสียลงสู่สิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และส่งผลให้กิจการเสียชื่อเสียง เช่น ค่าใช้จ่ายในการทำความสะอาดคราบน้ำมัน หรือของเสียที่ปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม การจ่ายค่าปรับเมื่อกิจการละเมิดกฎหมายสิ่งแวดล้อม

3. แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและมลพิษ

สิ่งแวดล้อม หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น

คุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายความว่า คุณภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ

มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำ อากาศ เสียง และสถานะอื่น ๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มลพิษ หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

ภาวะมลพิษ หมายความว่า ภาวะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง หรือปนเปื้อนโดยมลพิษ ซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษในดิน

แหล่งกำเนิดมลพิษ หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ

ของเสีย หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตรายอื่นใดซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกากตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ

น้ำเสีย หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลว

อากาศเสีย หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่น คว้น ก๊าซ เขม่า ฝุ่น ละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้

วัตถุอันตราย หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษวัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสีวัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ)

4. แนวคิดเกี่ยวกับโรงแรม

โรงแรมตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้คำจำกัดความโรงแรม หมายถึง “ที่พักคนที่เดินทางซึ่งต้องเสียค่าพักแรมด้วย” (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542:980)

นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติการโรงแรม พ.ศ. 2487 มาตรา 3 ให้ความหมายคำว่า โรงแรม คือ “สถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่หาที่พักเป็นการชั่วคราว”

โรงแรม “เป็นการดำเนินธุรกิจที่มีสถานประกอบการจัดตั้งเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่หาที่อยู่หรือที่พัก มีบริการอาหารเครื่องดื่มไว้บริการคนเดินทางอย่างมีแบบแผน มีมาตรการควบคุมตามขอบข่ายของการบริการนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้อุตสาหกรรมโรงแรมจึงแตกต่างไปจากอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่มีผลผลิตเป็นสินค้ารูปวัตถุ แต่โรงแรมเป็นเครื่องมือการผลิตที่มุ่งขายบริการให้ได้กำไรให้คุ้มกับการบริหารงานและทุนที่ลงไป ผลผลิตของอุตสาหกรรมโรงแรมในทางเศรษฐศาสตร์ เป็นหน่วยผลิตเชิงซ้อน (Complex production unit) ซึ่งต้องบริการงานด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น การให้เช่าห้องพัก การใช้ห้องโถง ห้องรับแขก สระว่ายน้ำ สวนดอกไม้ ห้องจัดเลี้ยง ห้องประชุม ฯลฯ” (ชัยวรรัตน์ บุญต่อ, 2552)

วิวัฒนาการที่สำคัญ

คำว่า Hotel หรือ โรงแรมมีที่มาจากภาษาฝรั่งเศสซึ่งแปลว่า **ภูหาสน์** โรงแรมแห่งแรกในยุโรป คือ Hotel de Hanri IV (โฮเทล เดอ อองรี กัต) เมื่อปี ค.ศ. 1788 โดยในสมัยก่อนใช้คำว่า hôtel และภายหลังได้เปลี่ยนตัวโอมาเป็น โอปกติในภาษาอังกฤษเป็น hotel เหมือนปัจจุบัน ค.ศ. 1834 แอสเตอร์ (Astor) เป็นผู้ริเริ่มนำระบบท่อประปามาใช้ในอาคาร ทำให้ห้องพักสามารถสร้างห้องน้ำไว้ได้ในตัวห้องจากแต่เดิมต้องไปใช้ห้องน้ำรวม

ค.ศ. 1853 มีการใช้ลิฟต์พลังงานไอน้ำในโรงแรมเป็นครั้งแรก

ค.ศ. 1875 โรงแรมพาเลซ ซานฟรานซิสโก สร้างขึ้นด้วยเงิน 5 ล้านดอลลาร์ มีห้องพัก 800 ห้อง ถือเป็นโรงแรมที่มีขนาดใหญ่มากในขณะนั้น

ค.ศ. 1894 เนเธอร์แลนด์โฮเทล ที่นครนิวยอร์กเป็น โรงแรมแห่งแรกที่มีโทรศัพท์ใช้ในห้องพัก

ประเภทของโรงแรม

การแบ่งประเภทของ โรงแรมสามารถแบ่งได้หลากหลายรูปแบบ แต่ต่อไปนี้จะแบ่งตามจุดประสงค์ของโรงแรม ดังต่อไปนี้

1. โรงแรมธุรกิจ

โรงแรมประเภทนี้มักจะตั้งอยู่กลางใจเมือง ในเขตธุรกิจ มีจุดประสงค์ให้บริการนักธุรกิจเป็นหลัก และนอกจากนี้มักจะนิยมใช้เป็นที่พักงานประชุม หรือ งานเลี้ยง จะมีการบริการที่หรูหรา แต่ช่วงเวลาที่แขกจะเข้าพักมักจะสั้น ๆ

2. โรงแรมท่าอากาศยาน

โรงแรมประเภทนี้จะตั้งอยู่ใกล้ ๆ กับสนามบิน แยกที่เข้าพักจะเป็นพวกนักทัศนาจรที่มารอต่อเครื่องบิน การเข้าพักก็จะเป็นช่วงสั้น ๆ ไม่ค้างคืนเกิน 1 วัน หรือในบางกรณีก็จะเป็นนักธุรกิจที่เข้าพักแบบโรงแรมธุรกิจก็เป็นที่

3. โรงแรมพักอาศัย

โรงแรมประเภทนี้ มักจะเป็นโรงแรมที่เปิดให้เข้าพักเป็นระยะเวลานาน ๆ 1 เดือนขึ้นไป มีลักษณะคล้ายคอนโดมิเนียมที่มีบริการแบบโรงแรม เพียงแต่ความหรูหราอาจไม่เทียบเท่า

4. โรงแรมเพื่อการพักผ่อน (รีสอร์ต)

โรงแรมประเภทนี้มักจะตั้งอยู่ต่างจังหวัด ในภูมิประเทศที่ดี ห้องพักมักจะแยกเป็นส่วน ๆ เป็นบ้านหรือหลังคาเรือนแยกต่างหาก ในโรงแรมจะมีกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น การปั่นจักรยาน เล่นกอล์ฟ ขี่ม้า เดินป่า สปา เพราะจุดประสงค์ของแขกที่เข้าพัก โรงแรมประเภทนี้คือการพักผ่อนเป็นหลัก ระยะเวลาเข้าพักจึงมีระยะเวลาในช่วง 5-7 วัน การบริการจะเป็นแบบสบาย ๆ เป็นกันเอง

5. โรงแรมคาลิโน

โรงแรม เอ็มจีเอ็ม แกรนด์ ในลาส เวกัส โรงแรมประเภทนี้จะมึบริการที่หรูหรามาก ห้องพักรสวยงาม มีราคาแพง แยกที่เข้าพักรจะเข้ามาเล่นการพนันเป็นส่วนใหญ่ โรงแรมประเภทนี้จะดึงดูดลูกค้าด้วยการพนัน ความบันเทิง โรงแรมชนิดนี้ไม่มีในประเทศไทยเนื่องด้วยกฎหมายการพนันเป็นลิ่งผิดกฎหมาย แต่แม่แบบที่ชัดเจน คือ ลาสเวกัส สหรัฐอเมริกา

6. โรงแรมประเภทที่พักรและอาหาร (เกสต์เฮาส์)

โรงแรมชนิดนี้จะเป็โรงแรมที่มีเพียงห้องพักรและอาหารเช้าเท่านั้น ไม่มีการบริการอะไรมากนัก เหมาะกับนักเดินทางที่มีงบที่จำกัด ราคาห้องพักรย่อมเยา แยกส่วนหนึ่งก็ชอบเพราะมีความเป็นกันเองดี

7. โรงแรมบังกะโล

โรงแรมชนิดนี้จะมีเพียงที่พักรให้เช่าในราคาประหยัดมาก แต่ไม่มีอาหารบริการให้นักท่องเที่ยวต้องเตรียมมาเอง ในบางโรงแรมประเภทนี้จะมีพื้นที่เตรียมให้ทำอาหารไว้ให้

8. โมเทล

เกิดขึ้นในประเทศอเมริกา ซึ่งนักเดินทางที่ต้องขับระยะไกล ๆ แล้วต้องการที่พักรที่สามารถเอารถไปจอดได้ที่ห้องพักรของตน แยกที่เข้าพักรจะพักรระยะเวลาสั้น ๆ เพียงข้ามคืน ส่วนใหญ่มักอยู่ริมทางหลวง

นอกจากนี้ในโรงแรมแต่ละชนิดยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม เพื่อเพิ่มมูลค่าด้านบริการและสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าผู้มาพักร ทั้งนี้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลายขึ้นอยู่กับขนาดของโรงแรมและระดับการให้บริการของแต่ละโรงแรม เช่น

ห้องโถงส่วนกลาง Hotel Lobby

สระว่ายน้ำ Swimming Pool

สถานที่ออกกำลังกาย Fitness Center, Gymnasium

สปาเพื่อสุขภาพ Spa and Massage

ภัตตาคารพิเศษ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เวียดนาม ฝรั่งเศส อิตาลี อินเดีย มุสลิม ฯลฯ)

คอฟฟี่ชอป Coffee Shop บาร์ BAR

คิสโก้เทค Discotheque Bar

ห้องคาราโอเกะ Karaoke

บริการอินเทอร์เน็ต Internet access in room

ห้องสำหรับเด็ก ๆ เล่นเกมส์ Children Play Room

ร้านเสริมสวย Beauty Salon

ร้านจำหน่ายของฝาก Gift Shop

บริการรับซักรีดเสื้อผ้า Laundry Service

บริการรับเลี้ยงเด็กเล็ก Baby sitting
 รถรับส่ง บริการท่องเที่ยว Shuttle Bus Service
 บริการอาหารในห้องพัก Room Service
 บริการสำหรับนักธุรกิจ Bussiness Center
 บริการซักรองเท้า และบริการหนังสือพิมพ์รายวัน News paper and shoeshine
 พนักงานบริการทั่วไปประจำชั้นที่พัก Butler Service
 เคาน์เตอร์บริการท่องเที่ยว Counter Signseeing Service or Tour Desk.
 ที่รับแลกเงินตราต่างประเทศ Currency Exchange

5. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

5.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม

โรงแรมโนโวเทล สยามสแควร์ กรุงเทพฯ ในเครือแอกคอร์ด ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นผู้นำของธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวของยุโรป มีแนวคิดโดยได้เน้นในเรื่องคุณภาพการให้บริการลูกค้าเป็นสำคัญ ด้านการจัดการน้ำ โรงแรมยึดหลักการอนุรักษ์ คือ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด โดยประกาศเป็นนโยบายและมีเป้าหมายอย่างชัดเจน ดิดประกาศประชาสัมพันธ์ให้พนักงานทุกระดับทราบและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เป็นข้อตกลง หรือพันธผูกพันเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต นโยบายการปรับปรุงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นทั้งในระดับชุมชนท้องถิ่นและระดับโลก ด้วยความคาดหวังที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย วัฒนธรรมการปฏิบัติ และข้อกำหนดทางด้านกฎหมาย

ตามกฎบัตรด้านสิ่งแวดล้อมของแอกคอร์ดและความกิดริเริ่มของโรงแรมการบริหารโรงแรม และบุคลากร เป็นข้อตกลงอย่างแข็งขันที่จะปกป้องสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนชุมชนท้องถิ่น เพื่อที่จะประเมินพฤติกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อม และมั่นใจในการกระทำที่สำคัญ ในการปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการของการตรวจสอบให้มาตรฐานของโรงแรมทั่วโลก นโยบายความยั่งยืน ในปี 2010 คือ

- ลดการใช้พลังงาน ใช้ทรัพยากรที่ทดแทนกันได้ ลดการใช้น้ำ และการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

- ให้ความมั่นใจในประสิทธิภาพการจัดการของเสีย โดยการแยกประเภท การจำหน่าย การหมุนเวียนมาใช้ซ้ำ ให้แก่หน่วยงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และลดปริมาณน้ำเสีย ซื้อวัสดุทดแทนที่ย่อยสลายได้

- จัดหากระดาษที่มีข้อความเป็นมิตรทางนิเวศน์ เคมีใช้ผลิตภัณฑ์ที่สะอาดจากผู้จัดจำหน่าย ที่ให้ความรับรองทางด้านสิ่งแวดล้อม

- ดำเนินการโครงการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ผ่านทางความคิดริเริ่มในการเพิ่มการจ้างแรงงานท้องถิ่น และจัดซื้อสินค้าท้องถิ่น พร้อมด้วยดำเนินการทางการกุศลที่สนับสนุนความเจริญทางสิ่งแวดล้อม

- ให้ความรู้กับชุมชนท้องถิ่นในเรื่องของสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

- ทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ยั่งยืนในการผสมผสานกันอย่างสมบูรณ์กับการปฏิบัติโดยทางด้านสิ่งแวดล้อม กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่น

ด้านการจัดการน้ำ โรงเรามีวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้น้ำอย่างประหยัด โดยให้พนักงานทุกระดับมีความรู้และตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์การประหยัดน้ำและพลังงานตามจุดต่าง ๆ ให้ประหยัดน้ำ/ไฟฟ้า/น้ำมัน มีเป้าหมายมีการบันทึก ตรวจสอบ และนำมาวิเคราะห์พัฒนาให้ดีขึ้น เช่น

- ติดตั้งมิเตอร์น้ำตามจุดแยก ตามแผนกต่าง ๆ 10 จุด ว่ามีการใช้น้ำเท่าไร เพื่อตรวจสอบการใช้รายวัน รายเดือน รายปี เปรียบเทียบกันระหว่างโรงแรมอื่น ๆ ในเครือเดียวกัน และเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานสากลตามโครงการ Green Globe

- ติดตั้ง Flow Regulator สำหรับหัวฝักบัวและอ่างล้างหน้า

- ติดตั้งโถส้วมแบบประหยัดน้ำ ซึ่งเดิมใช้น้ำ 10 ลิตร ก็จะลดการใช้น้ำลงได้กว่าครึ่ง

- ติดตั้งระบบเปิด/ปิดน้ำอัตโนมัติในโถปัสสาวะและอ่างล้างมือ

- รมรงค์ให้ผู้เข้าพักโรงแรมมีส่วนร่วมใช้ผ้าเช็ดตัวและผ้าปูที่นอนให้น้อยลง

- ใช้ระบบซักผ้าแบบ Ozone ซึ่งจะลดรอบการใช้น้ำลง 40% โดยใช้ O₃ มาทำปฏิกิริยาเป็นการลดการใช้ผงซักฟอกซึ่งเป็นสารเคมีที่เป็นมลพิษลงทำให้ประหยัดน้ำ และพลังงาน

- ระบบปรับอากาศ Chiller Plant เป็นระบบน้ำหมุนเวียนมีการติดตั้ง VSD (Variable Speed Drives) อุปกรณ์ปรับความเร็วรอบมอเตอร์ ซึ่งช่วยในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า และลดน้ำสูญเสียได้อย่างมาก

- ใช้ระบบล้าง Cooling Tower อัตโนมัติ โดยมีระบบการตรวจจับสิ่งสกปรก และสามารถตั้งค่าต่ำสุดในการระบายน้ำออกจากระบบ

- มีการนำน้ำที่ผ่านการบำบัดมาใช้ประโยชน์ โดยจ่ายให้หัวสปรอยน้ำ ใช้เติมในบ่อน้ำพุหน้าโรงแรมและใช้รดต้นไม้

- การนำ Condensate กลับมาเติมในระบบไอน้ำ ทำให้ลดอัตราการนำน้ำใหม่เติม 30 %

- การเลือกพันธุ์ไม้ที่ใช้น้ำน้อยมาปลูกบริเวณโรงแรม เพื่อช่วยลดความร้อนและพรางแสงอาทิตย์เข้ามาในอาคาร

- ปรับปรุงห้องน้ำลูกค้าโดยลดอ่างอาบน้ำออก ซึ่งเดิมใช้น้ำ 200 ลิตร/คน/วัน เหลือเพียง 100 ลิตร/คน/วัน

ผลลัพธ์ที่ได้ การก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่องค์กรคาดหวังไว้ คือ มาตรฐานโรงแรมที่เป็นมาตรฐานสากลของโลกของ Green Globe ที่ใส่ใจในด้านสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลกันทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อันจะนำมาซึ่งความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมโลก เน้นการให้บริการเป็นที่พึงพอใจของลูกค้าและต้องการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่พนักงานผู้ปฏิบัติงาน เน้นการมีส่วนร่วมของลูกค้า ในการลดการสิ้นเปลืองทรัพยากร และลดปริมาณน้ำเสีย (จรรยา ไตรรัตน์ และคณะ)

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปณิศา มงคลฤดี (2553) ได้ค้นคว้าอิสระเรื่อง “การจัดการสิ่งแวดล้อมกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ:กรณีศึกษาธุรกิจโรงแรมของประเทศไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่ผลักดันและสนับสนุนให้มีการบูรณาการการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ากับการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย และมุ่งเน้นในการหาคำตอบว่า อะไรเป็นอุปสรรคในการนำการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมมาใช้ในธุรกิจโรงแรม รวมทั้งศึกษาถึงผลลัพธ์ในด้านต่าง ๆ ของธุรกิจโรงแรมที่มีการนำการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมมาใช้ ว่าส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างไร เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ผลักดัน ให้โรงแรมมีการบูรณาการการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ากับการดำเนินธุรกิจ คือ การให้ความสำคัญ และการสนับสนุนในด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร ข้อบังคับทางด้านกฎหมาย และมีการสื่อสารภายในองค์กร เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้ธุรกิจโรงแรมมีการนำการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ามาใช้ สำหรับอุปสรรคสำคัญ คือ อัตราการลาออกของพนักงาน การบูรณาการการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ากับการดำเนินของธุรกิจสร้างประโยชน์ให้ธุรกิจ คือ การช่วยลดต้นทุน และสร้างรายได้ส่วนเพิ่มจากการขายของเสียประโยชน์ ทางด้านสิ่งแวดล้อมคือ ช่วยให้ผู้ธุรกิจโรงแรมสามารถลดการใช้ไฟฟ้าและพลังงาน ทำให้ธุรกิจสามารถอยู่ร่วมกับสังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

ธศญา ผุภกรักษ์ (2543) ได้ค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง “การบัญชีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับ กรณีโรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและหลักการบัญชี ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงแนวทางในการนำหลักการบัญชีสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า โรงไฟฟ้าแม่เมาะ เป็นธุรกิจผลิตไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิงในการผลิต ซึ่งการเผาไหม้ถ่านหินลิกไนต์ที่เป็นทรัพยากรธรณีชนิดนั้นทำให้เกิดของเสียจากการผลิตซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรง การจัดการสิ่งแวดล้อมจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับองค์กร ทำให้มีรายจ่ายด้านสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถจำแนกได้ เป็น 8 ประเภท ได้แก่ การติดตั้งเครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ค่าชดเชยผลเสียหายเนื่องจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียจากการผลิต ขบวนการขนสัมปันธ์เพื่อพัฒนาชุมชน

และสังคมโดยรอบโรงไฟฟ้า งบประมาณสัมพันธและโฆษณาเผยแพร่กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่รับผิดชอบต่อสังคม ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ถ่านหิน และน้ำทิ้งจากการผลิต การก่อสร้างสถานีตรวจวัดอากาศ 12 จุด ในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาระบบกำจัดฝุ่น ดังนั้น โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จึงควรนำรายจ่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในกิจการทั้ง 8 ประเภทมาทำการวิเคราะห์ และจำแนกประเภทรายจ่ายสิ่งแวดล้อมดังกล่าว หากมีการนำหลักเกณฑ์ และแนวคิดการบัญชีสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้กับรายการด้านสิ่งแวดล้อม และวิธีปฏิบัติทางบัญชีในปัจจุบันของโรงไฟฟ้าแม่เมาะ อาจส่งผลให้ภาพลักษณ์ขององค์กรในสายตาผู้บริโภค และประชาชนทั่วไปดีขึ้น เป็นการสร้างความเชื่อมั่น และความเข้าใจอันดี ระหว่างกิจการกับชุมชน ทำให้การพัฒนาเทคโนโลยี กับการรักษาสิ่งแวดล้อมดำเนินไปอย่างสอดคล้องและกลมกลืน

นางนุช สอนสุวิทย์ และคณะ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องโครงการสำรวจการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อม ในกิจการที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการจัดทำบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนสิ่งแวดล้อม ในหลายประเด็น เช่น

1. ข้อมูลทั่วไปของกิจการที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO 14000
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการมีรายการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และการจัดประเภทรายการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสีย การแพร่กระจายของเสีย และค่าใช้จ่ายในการป้องกันสิ่งแวดล้อม
3. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบัญชีต้นทุน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปันส่วนต้นทุนสิ่งแวดล้อมไปยังต้นทุนสินค้าหรือบริการ
4. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543ของกิจการที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO 14000 จำนวน 112 คน ซึ่งได้มา จากการสุ่มตัวอย่างแบบไม่เป็นตัวแทน โดยการเลือกแบบบังเอิญ

การศึกษาพบว่า กิจการส่วนใหญ่ในอัตราร้อยละ 64.28 มีการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการกำจัดของเสีย หรือการแพร่กระจายของเสีย กิจการส่วนใหญ่อัตราร้อยละ 60.29 จ่ายค่าใช้จ่ายในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม กิจการนำเอาค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสียและการแพร่กระจายของเสียไปจัดประเภทเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตในอัตราร้อยละ 50.81 จัดประเภทเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในอัตราร้อยละ 38.62 และจัดประเภทเป็นต้นทุนสิ่งแวดล้อมในอัตราร้อยละ 10.57 กิจการมีการนำเอาค่าใช้จ่ายในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมไปจัดประเภทเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิต ในอัตราร้อยละ 38.15 จัดประเภทเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในอัตราร้อยละ 52.53 และจัดประเภทเป็นต้นทุนสิ่งแวดล้อมในอัตราร้อยละ 9.34

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยยังไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม มีงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ปัจจัยสนับสนุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จ ประโยชน์ที่ได้รับ และอุปสรรคในการจัดการสิ่งแวดล้อม

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การดำเนินการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรในการวิจัยและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กิจการประกอบธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 98 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน 2555 : สมาคมโรงแรมสงขลา)

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 98 ราย ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) โดยวิธีการใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อน 10% ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าโดย

$$n = \frac{98}{1 + 98(0.10)^2}$$
$$n = 49.50 \approx 50$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยจึงไม่ต่ำกว่า 50 ราย

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมและศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการต้นทุน สิ่งแวดล้อมและประโยชน์ที่ได้รับ เก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าและรวบรวมจากหนังสือ เอกสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลจากส่วนราชการ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการสร้างเครื่องมือซึ่งผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดโครงสร้างเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหาตามกรอบแนวคิด

3. สร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

4. ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ (แบบสอบถาม) และปรับปรุงแก้ไขหากเกิดข้อผิดพลาด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้าง เครื่องมือ หรือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลงานวิจัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือวัดสิ่งที่ต้องการศึกษาวิจัย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลธุรกิจโรงแรม ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้คำถามปลายปิด ได้แก่

ข้อมูลส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- ตำแหน่งงาน
- ประสบการณ์ทำงาน

ข้อมูลส่วนกิจการ

- ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ
- ทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว
- สินทรัพย์รวม
- รายได้รวมต่อปี

โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลแบบประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และแบบประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1 เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อ 2 อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 3 ประสบการณ์การทำงาน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 4 ตำแหน่งงาน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 5 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 6 ทุนจดทะเบียนเรียกชำระแล้ว เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 7 สินทรัพย์รวม เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 8 รายได้รวมต่อปี เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมจำนวน 7 ข้อ โดยใช้คำถามให้เลือก 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ (Likert) ดังนี้

ความสำคัญมากที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 5
ความสำคัญมาก	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 4
ความสำคัญปานกลาง	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 3
ความสำคัญน้อย	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 2
ความสำคัญน้อยที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 1

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับอุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เรื่องการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมจากธุรกิจโรงแรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ราย
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษา ค้นคว้าจากเอกสาร หนังสือ วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ สิ่งตีพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Description statistics) กับข้อมูลในแบบสอบถามทั้ง 3 ส่วน ดังนี้

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลมาทำการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยการคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์และใช้วิธีการทางสถิติแบบพรรณนา (Description statistics) ในการแปลผลและนำเสนอ

4.1.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลการจ่ายลงทุนในต้นทุนสิ่งแวดล้อม รูปแบบการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ โรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยการคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์และใช้วิธีการทางสถิติแบบพรรณนา (Description statistics) ในการแปลผลและนำเสนอ

การวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยได้นำค่าเฉลี่ยมาแปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย

การแปลความหมาย

4.50 – 5.00

ความสำคัญมากที่สุด

3.50 – 4.49

ความสำคัญมาก

2.50 – 3.49

ความสำคัญปานกลาง

1.50 – 2.49

ความสำคัญน้อย

1.00 – 1.49

ความสำคัญน้อยที่สุด

4.1.3 วิเคราะห์อุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ผู้วิจัยนำข้อคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบในคำถามปลายเปิด สำหรับส่วนที่ 3 มาจัดประเภทคำตอบของความคิดเห็น แล้วนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 การทดสอบ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลการจ่ายลงทุนในต้นทุนสิ่งแวดล้อม รูปแบบการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ แตกต่างกัน จำแนกตามตัวแปรอิสระ มากกว่า 2 ตัวขึ้นไป วิเคราะห์ด้วยค่า F-test และทดสอบค่าทางสถิติความแปรปรวน One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และจะปฏิเสธสมมติฐานเมื่อค่า P-Value น้อยกว่า 0.05

สูตร การวิเคราะห์โดยใช้สถิติแบบพรรณนา (Description statistics)

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

2. ร้อยละ (Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่ หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่ หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละจากสูตรดังนี้

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายเขียนแทนด้วย S.D. หรือ S

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

หรือ

$$= \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n - 1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ค่าคะแนน
	n	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “การจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” ผู้วิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 50 ตัวอย่าง ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ไว้ 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพื้นฐานของกิจการ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนรูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ประโยชน์ที่ได้รับ และอุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

X หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S.D. หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

F หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา ใน F-distribution

P หมายถึง ค่าสถิติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพื้นฐานของกิจการ

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลพื้นฐานของกิจการซึ่งเป็นธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว สินทรัพย์รวม และรายได้รวมต่อปีของกิจการ โดยสรุปผลจากการหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ราย ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	5	10.0
หญิง	45	90.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 และเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 31 ปี	27	54.0
31 - 40 ปี	11	22.0
41 - 50 ปี	7	14.0
มากกว่า 50 ปี	5	10.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 ปี	26	52.0
6 - 10 ปี	13	26.0
11 - 15 ปี	3	6.0
มากกว่า 15 ปี	8	16.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา 6 - 10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และประสบการณ์มากกว่า 15 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ผู้จัดการ	2	4.0
ผู้ทำบัญชี/สมทบบัญชี	2	4.0
พนักงานบัญชี	6	12.0
อื่น ๆ	40	80.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นพนักงานทั่วไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาตำแหน่งพนักงานบัญชี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และตำแหน่งผู้จัดการและผู้ทำบัญชี จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาดำเนินธุรกิจ

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 11 ปี	12	24.0
11 - 20 ปี	15	30.0
21 - 30 ปี	11	22.0
มากกว่า 30 ปี	12	24.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจอยู่ระหว่าง 11- 20 ปี จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาต่ำกว่า 11 ปีและมากกว่า 30 ปี จำนวนอย่างละ 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.0

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการ และเรียกชำระแล้ว

ทุน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท	6	12.0
มากกว่า 5 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท	17	34.0
มากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 15 ล้านบาท	11	22.0
มากกว่า 15 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท	5	10.0
มากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป	11	22.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พุนจตทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วส่วนใหญ่มากกว่า 5 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท จำนวน 17 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมามากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 15 ล้านบาท และมากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป จำนวนอย่างละ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.0 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.0

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ

สินทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ล้านบาท	4	8.0
มากกว่า 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท	12	24.0
มากกว่า 20 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 30 ล้านบาท	10	20.0
มากกว่า 30 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 40 ล้านบาท	6	12.0
มากกว่า 40 ล้านบาท	18	36.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สินทรัพย์รวมของกิจการส่วนใหญ่มากกว่า 40 ล้านบาท จำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมามากกว่า 10 ล้านแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.0 และมากกว่า 20 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 30 ล้านบาทจำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้รวมต่อปี

รายได้รวมต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ล้านบาท	20	40.0
มากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท	14	28.0
มากกว่า 20 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 30 ล้านบาท	10	20.0
มากกว่า 30 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 40 ล้านบาท	5	10.0
มากกว่า 40 ล้านบาท	1	2.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า รายได้รวมต่อปีของกิจการส่วนใหญ่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ล้านบาท จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมามากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ มากกว่า 20 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 30 ล้านบาท จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.0

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการ
ต้นทุนสิ่งแวดล้อม ประโยชน์ที่ได้รับ และอุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย
สำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นโยบายของบริษัทแม่	3.22	1.35	ปานกลาง
ข้อบังคับตามกฎหมาย	3.80	.94	มาก
ช่วยลดต้นทุนของกิจการ	3.58	1.08	มาก
การให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร	3.72	1.05	มาก
รวม	3.58	.90	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มี
ผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า ข้อบังคับตามกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การให้ความสำคัญด้าน
สิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร และนโยบายของบริษัทแม่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย
สนับสนุนให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ

ปัจจัยสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เงินทุน	3.70	.88	มาก
การสื่อสารภายในองค์กร	3.58	1.03	มาก
ความร่วมมือของพนักงาน	3.56	1.05	มาก
การให้ความสำคัญของกลุ่ม	3.74	1.04	มาก
การปลูกฝังแนวคิดและทัศนคติให้บุคลากร	3.60	1.10	มาก
รวม	3.63	.89	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย
สนับสนุนให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า การให้ความสำคัญของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เงินทุน และความ
ร่วมมือของพนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	3.38	1.04	ปานกลาง
การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle)	3.22	1.13	ปานกลาง
ฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสีสิ่งแวดล้อม	3.12	1.23	ปานกลาง
การจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.04	1.26	ปานกลาง
รวม	3.19	1.05	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ การจ่ายลงทุน - ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle) และ การจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ รูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ระบบควบคุมเสียง	2.80	1.30	ปานกลาง
ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง	3.42	1.16	ปานกลาง
กระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย	3.42	1.12	ปานกลาง
ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ	3.22	1.16	ปานกลาง
รวม	3.21	1.04	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง และกระบวนการคัดแยกขยะ และของเสีย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ และระบบควบคุมเสียง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ รูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ

รูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม	2.66	1.46	ปานกลาง
การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม	2.80	1.42	ปานกลาง
การบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	2.76	1.36	ปานกลาง
การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	2.82	1.42	ปานกลาง
รวม	2.76	1.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม และการจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ด้านรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ

รูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย	2.30	1.32	น้อย
การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน	2.36	1.42	น้อย
การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	2.32	1.39	น้อย
การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ	2.42	1.42	น้อย
รวม	2.35	1.30	น้อย

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการจ่ายลงทุน – ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน และการจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ช่วยลดต้นทุน	3.56	1.09	มาก
ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน	3.94	.89	มาก
สร้างชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ	3.94	1.03	มาก
การเพิ่มรายได้จากการขายของเสียเศษซาก	3.60	1.34	มาก
รวม	3.76	.96	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและสร้างชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือการเพิ่มรายได้จากการขายของเสียเศษซาก และช่วยลดต้นทุน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ปัจจัยสำคัญที่มีผลการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.58	.90	มาก
ปัจจัยสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ	3.63	.89	มาก
รูปแบบการจ่ายลงทุน-ต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม	3.19	1.05	ปานกลาง
รูปแบบการจ่ายลงทุน-ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	3.21	1.04	ปานกลาง
รูปแบบการจ่ายลงทุน-ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ	2.76	1.38	มาก
รูปแบบการจ่ายลงทุน-ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ	2.35	1.30	ปานกลาง
ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม	3.76	.96	มาก
รวม	3.21	.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ รายด้าน โดยรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อบังคับตามกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ปัจจัยสนับสนุนให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ความสำคัญของลูกค้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

รูปแบบ การจ่ายลงทุน - ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง และกระบวนการคัดแยกขยะ และของเสีย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและสร้างชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ข้อมูลพื้นฐานของกิจการ ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ทุนจดทะเบียนของกิจการ และเรียกชำระแล้ว สินทรัพย์รวมของกิจการ และรายได้รวมต่อปีของกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกัน ซึ่งรูปแบบการจ่ายลงทุน มี 4 ด้าน ดังนี้ ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ โดยใช้สถิติทดสอบ F-test สำหรับตัวแปรที่ มากกว่า 2 ค่าขึ้นไป และใช้สถิติทดสอบความแปรปรวน (One Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และจะปฏิเสธสมมติฐานเมื่อค่า P-Value น้อยกว่า 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม	F	P
ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	.696	.559
การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle)	1.816	.157
ฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	.964	.418
การจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	.665	.578
รวม	1.116	.352

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจต่างกัน มีรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนตรวจสอบสิ่งแวดล้อม จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	F	P
ระบบควบคุมเสียง	1.040	.384
ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง	1.466	.236
กระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย	.878	.459
ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ	1.759	.168
รวม	1.324	.278

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจต่างกัน มีต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลว ภายในกิจการ จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ	F	P
การจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม	.603	.616
การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม	.608	.613
การบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	.330	.804
การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	.286	.835
รวม	.455	.715

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลว ภายนอกกิจการ จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ	F	P
การจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย	1.404	.254
การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน	1.726	.175
การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	1.553	.214
การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ	2.547	.067
รวม	1.993	.128

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการไม่แตกต่าง ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว

ต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม	F	P
ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	.574	.683
การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle)	1.888	.129
ฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	.286	.886
การจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	.770	.551
รวม	.753	.561

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วต่างกัน มีต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนตรวจสอบสิ่งแวดล้อม จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว

ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	F	P
ระบบควบคุมเสียง	1.034	.400
ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง	1.479	.224
กระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย	1.159	.342
ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ	1.335	.272
รวม	1.408	.247

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วต่างกัน มีต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว

ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ	F	P
การจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม	.883	.482
การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม	.511	.728
การบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	.526	.717
การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	.604	.662
รวม	.621	.650

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนด้านต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการ

ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ	F	P
การจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย	.923	.459
การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน	.651	.629
การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	.825	.516
การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ	.437	.781
รวม	.713	.587

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีทุนการจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนด้านต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ

ต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม	F	P
ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	.969	.434
การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle)	.205	.934
ฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	.734	.573
การจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	.696	.598
รวม	.475	.754

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในด้านต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนด้านต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนตรวจสอบสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ

ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	F	P
ระบบควบคุมเสียง	2.263	.077
ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง	1.167	.338
กระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย	1.098	.369
ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ	1.094	.371
รวม	1.464	.229

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสินทรัพย์รวมของกิจการต่างกัน มีต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า สินทรัพย์รวมของกิจการที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนด้านต้นทุนตรวจสอบสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลว
ภายในกิจการ จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ

ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ	F	P
การจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม	1.692	.168
การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม	1.971	.115
การบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	1.399	.250
การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	1.023	.406
รวม	1.553	.203

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสินทรัพย์รวมของกิจการต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า สินทรัพย์รวมของกิจการที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลว
ภายนอกกิจการ จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ

ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ	F	P
การจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย	4.670	.003*
การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน	2.374	.066
การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	2.619	.047*
การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ	1.421	.242
รวม	2.909	.032*

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสินทรัพย์รวมของกิจการต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการแตกต่างกัน ในด้านการจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย และการจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งแสดงว่าสินทรัพย์รวมของกิจการที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนเพียง 2 ข้อ สำหรับอีก 2 ข้อ แสดงว่าสินทรัพย์รวมของกิจการที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนด้านต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้รวมของกิจการ

ต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม	F	P
ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	.826	.515
การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle)	.443	.777
ฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	.358	.837
การจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	.948	.445
รวม	.393	.813

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้รวมของกิจการต่างกัน มีต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า รายได้รวมของกิจการที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนตรวจสอบสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้รวมของกิจการ

ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	F	P
ระบบควบคุมเสียง	.923	.459
ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง	.581	.678
กระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย	.322	.862
ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ	.681	.609
รวม	.684	.607

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้รวมของกิจการต่างกัน มีต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า รายได้รวมของกิจการที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ จำแนกตามรายได้รวมของกิจการ

ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ	F	P
การจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม	.080	.988
การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม	.050	.995
การบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	.113	.977
การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	.243	.912
รวม	.108	.979

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้รวมกิจการต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า รายได้รวมของกิจการที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ จำแนกตามรายได้รวมของกิจการ

ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ	F	P
การจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย	.506	.732
การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน	.449	.773
การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	.376	.825
การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ	.274	.893
รวม	.334	.854

$P < 0.05$

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้รวมของกิจการต่างกัน มีต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า รายได้รวมของกิจการที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน ด้านต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

จากแบบสอบถามเปิด ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลอุปสรรคในการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย พบว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมขึ้นอยู่กับนโยบายของบริษัทแม่ หรือเจ้าของกิจการ พนักงานไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์ความไม่สงบของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่มีธุรกิจโรงแรมใดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง “การจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” ผลการวิจัยมีดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพื้นฐานของกิจการ

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 และเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาอายุระหว่าง 31- 40 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และอายุระหว่าง 41- 50 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา 6 -10 ปี จำนวน 13 คน และประสบการณ์มากกว่า 15 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 มีตำแหน่งเป็นพนักงานทั่วไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาตำแหน่งพนักงานบัญชี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และตำแหน่งผู้จัดการและผู้บริหาร จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกิจการโรงแรม พบว่าระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจอยู่ระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาต่ำกว่า 11 ปีและมากกว่า 30 ปี จำนวนอย่างละ 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.0 มีทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วส่วนใหญ่มากกว่า 5 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท จำนวน 17 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมา 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 15 ล้านบาท และมากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.0 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.0 สินทรัพย์รวมของกิจการส่วนใหญ่มากกว่า 40 ล้านบาท จำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.0

รองลงมามากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.0 และมากกว่า 20 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 30 ล้านบาท จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.0 รายได้รวมของกิจการส่วนใหญ่ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10 ล้านบาท จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา มากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และมากกว่า 20 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 30 ล้านบาท จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.0

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนรูปแบบในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ประโยชน์ที่ได้รับ และอุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย พบว่า โรงแรมให้ระดับความสำคัญของปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อบังคับตามกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร และนโยบายของบริษัทแม่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ความสำคัญของลูกค้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เงินทุน และความร่วมมือของพนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle) และการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง และกระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ และระบบควบคุมเสียง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 2.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม และการจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนความล้มเหลวนอกกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 2.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การ

เสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน และการจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับความสำคัญของประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม พบว่า ระดับความสำคัญของประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และสร้างชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การเพิ่มรายได้จากการขายของเสียเศษซาก และช่วยลดต้นทุน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลอุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย พบว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมขึ้นอยู่กับนโยบายของบริษัทแม่ หรือเจ้าของกิจการ พนักงานไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์ความไม่สงบของจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย ข้อมูลพื้นฐานของกิจการ ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว สินทรัพย์รวมของกิจการ และรายได้รวมต่อปีของกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ และต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว พบว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกัน ของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ และต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ พบว่า สินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม และต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า สินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันของกิจการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเพียงรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ เพียงรูปแบบเดียวที่ พบว่า สินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย ให้ระดับความสำคัญ แตกต่างกันในด้านการจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย และ การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งแสดงว่าสินทรัพย์รวมของกิจการที่แตกต่างกัน ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนเพียง 2 ข้อ สำหรับอีก 2 ข้อ คือ การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน และการเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำแนกตามรายได้รวมของกิจการ พบว่า รายได้รวมที่แตกต่างกันของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ และต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่ารายได้รวมที่แตกต่างกันของกิจการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

1. จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 31 ปี มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี ทำงานในตำแหน่งพนักงานทั่วไป
2. จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกิจการโรงแรม พบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจอยู่ระหว่าง 11-20 ปี มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 5 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 40 ล้านบาท รายได้รวมต่อปีต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10 ล้านบาท
3. จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย พบว่า โรงแรมให้ระดับความสำคัญของปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ข้อบังคับตามกฎหมาย

รองลงมา คือ การให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร การช่วยลดต้นทุนของกิจการ และให้ระดับสำคัญกับนโยบายของบริษัทแม่ ในระดับปานกลาง

4. จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย พบว่า โรงแรมให้ระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการให้ความสำคัญของลูกค้า รองลงมาคือ เงินทุน การปลูกฝังแนวคิดและทัศนคติให้บุคลากร การสื่อสารภายในองค์กร และความร่วมมือของพนักงาน ตามลำดับ

5. จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลความคิดเห็นเป็นรายด้าน ดังนี้

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ รองลงมาคือ การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle) การฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง และกระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย รองลงมาคือ ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ และระบบควบคุมเสียง ตามลำดับ

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ ของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอย่างเหมาะสม การบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ควบคุมมลพิษ และการจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ของธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความสำคัญอยู่ในระดับน้อย ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย ตามลำดับ

6. จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลระดับความสำคัญของประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย พบว่า โรงแรมให้ระดับความสำคัญของประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และสร้างชื่อเสียงภาพลักษณ์ของกิจการ รองลงมาคือ การเพิ่มรายได้จากการขายของเสียเศษซาก และช่วยลดต้นทุนตามลำดับ

7. ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 50 ราย จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของกิจการ ดังนี้

จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ และต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

จำแนกตามทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว พบว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกัน กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ และต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้วที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

จำแนกตามสินทรัพย์รวมของกิจการ พบว่า สินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม และต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า สินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันของกิจการ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม มีเพียงรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการเพียงรูปแบบเดียวที่ พบว่า สินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ระดับความสำคัญแตกต่างกัน ในด้านการจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย และการจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งแสดงว่าสินทรัพย์รวมของกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนเพียง 2 ข้อ สำหรับอีก 2 ข้อ คือ การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน และการเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์

ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุนในต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ

จำแนกตามรายได้รวมของกิจการ พบว่า รายได้รวมที่แตกต่างกัน กับการให้ระดับความสำคัญของรูปแบบการจ่ายลงทุนในต้นทุนการป้องกันสิ่งแวดล้อม ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ และต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่ารายได้รวมที่แตกต่างกันของกิจการ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจต่อรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวม ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ข้อบังคับตามกฎหมาย ระดับความสำคัญระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .94 รองลงมา คือ การให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร ระดับความสำคัญระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05 ปัจจัยสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการให้ความสำคัญของกลุ่มลูกค้า ระดับความสำคัญระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 รองลงมาคือ เงินทุน ระดับความสำคัญระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .88 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิดา มงคลฤดี คือ ปัจจัยสำคัญที่ผลักดัน ให้โรงแรมมีการบูรณาการการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ากับการดำเนินธุรกิจ คือ การให้ความสำคัญ และการสนับสนุนในด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร ข้อบังคับทางด้านการกฎหมาย ส่วนรูปแบบการจ่ายลงทุนในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมที่ธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม ระดับความสำคัญระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจโรงแรม ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า โรงแรมให้ความสำคัญของประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .89 และการสร้างชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.03

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาวิจัย

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานทั่วไป และมีประสบการณ์น้อย ทำให้ได้รับข้อมูลที่ยังไม่เพียงพอ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรแบ่งกลุ่มของธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดเท่า ๆ กัน และทำการวิจัยแบบเชิงลึก

บรรณานุกรม

- จรรยา ไตรรัตน์และคณะ “การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ของโรงแรมโนโวเทล สยามสแควร์ กรุงเทพฯ” สืบค้นจาก 202.129.59.73/pp/novotel/novotel.htm เมื่อ 5 มกราคม 2556
- ชคญา สุกรักษ์ (2543) “การบัญชีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กับ กรณีโรงไฟฟ้าแม่เมาะจังหวัดลำปาง” สืบค้นจาก http://library.cmu.ac.th/digital_ettheses/index/php เมื่อ 1 กรกฎาคม 2553
- นงนุช สอนสุวิทย์และคณะ (2546) “โครงการสำรวจการจัดทำบัญชีสิ่งแวดล้อม ในกิจการที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม” สืบค้นจาก dspace.library.tu.ac.th/handle/3517/46 เมื่อ 10 เมษายน 2553
- ปณิตา มงคลฤดี (2553) “การจัดการสิ่งแวดล้อมกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ : กรณีศึกษาธุรกิจโรงแรมของประเทศไทย” สืบค้นจาก <http://dspace.library.tu.ac.th/handle/3517/6019> เมื่อ 10 ตุลาคม 2555
- ศิลปพร ศรีจันทเพชร. “การบัญชีสิ่งแวดล้อม” วารสารวิชาชีพบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หน้า 21-24 ปีที่ 5 ฉบับที่ 12, 2552
- ศศิวิมล มีอำพล. การบัญชีเพื่อการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 15) กรุงเทพฯ : บริษัทอินโฟไมนิ่ง จำกัด, 2550.
- อุปพันธ์ ทวีผล (2543) “การบัญชีสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดทำและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” สืบค้นจาก <http://library.utcc.ac.th/onlinethesis/> เมื่อ 1 กรกฎาคม 2553
- Don R. Hansen , Maryanne M. Mowen , Liming Guan. 2007. Cost Management :Accounting and Control . pp 512
- <http://www.encyclopedia.com> “environmental costs” สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2555
- <http://www.dailyworldtoday.com> “การบัญชีช่วยลดภาวะโลกร้อน” หนังสือพิมพ์โลกวันนี้ ปีที่ 9 ฉบับที่ 2330 15 กรกฎาคม 2551 สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2552
- <http://www.ihotelguru.com> “โรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2556
- <http://www.measwatch.org> “บัญชีสิ่งแวดล้อม รักษ์สิ่งแวดล้อม - ลดต้นทุน” หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ 12 พฤศจิกายน 2550 สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2552
- http://www.pcd.go.th/info_serv/reg_envi.html (กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม) “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2554

<http://tccnature.wordpress.com/2008/01/07/ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม> “ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (The Environmental Management System - EMS) สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2554

<http://www.thaitambon.com/tambon/thotamptlist.asp?> “ข้อมูลแหล่งโรงแรม อำเภอ : อำเภอหาดใหญ่” สืบค้นเมื่อ 21 มิถุนายน 2556

<http://www.wikipedia.org/wiki/โรงแรม> “โรงแรม” สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2555

<http://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอหาดใหญ่> “หาดใหญ่” สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2555

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

การจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม

ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อทำการวิจัยเรื่องการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ โรงแรมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขอความกรุณาจากท่านโปรดให้ข้อมูลในแบบสอบถามชุดนี้ ตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรต่าง ๆ และนำไปสอดแทรกในการเรียนการสอนนักศึกษา ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพื้นฐานของกิจการ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านในปัจจุบัน

1.) เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2.) อายุ

1. ต่ำกว่า 31 ปี

2. 31 – 40 ปี

3. 41 – 50 ปี

4. มากกว่า 50 ปี

3.) ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งของท่าน

1. ต่ำกว่า 6 ปี

2. 6 – 10 ปี

3. 11 – 15 ปี

4. มากกว่า 15 ปี

4.) ตำแหน่งงานของท่าน

1. ผู้จัดการ

2. ผู้ทำบัญชี/สมุหบัญชี

3. พนักงานบัญชี

4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5.) กิจการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา

1. ต่ำกว่า 11 ปี

2. 11 – 20 ปี

3. 21 – 30 ปี

4. มากกว่า 30 ปี

6.) ทุนจดทะเบียนของกิจการและเรียกชำระแล้ว

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท

2. มากกว่า 5 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท

3. มากกว่า 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 15 ล้าน

4. มากกว่า 15 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท

5. มากกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป

7.) สินทรัพย์รวมของกิจการ

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ล้านบาท
2. มากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท
3. มากกว่า 20 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 30 ล้านบาท
4. มากกว่า 30 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 40 ล้านบาท
5. มากกว่า 40 ล้านบาท

8.) รายได้รวมต่อปีของบริษัท

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ล้านบาท 2. มากกว่า 10 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท
3. มากกว่า 20 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 30 ล้านบาท
4. มากกว่า 30 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 40 ล้านบาท
5. มากกว่า 40 ล้านบาท

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ

คำชี้แจง : ท่านเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายลงทุน รูปแบบในการจัดการสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ที่ได้รับ ดังต่อไปนี้ มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด ในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับคะแนนต่าง ๆ ดังนี้

(1 = น้อยที่สุด, 2 = น้อย, 3 = ปานกลาง, 4 = มาก, 5 = มากที่สุด)

ข้อ	คำถาม	1	2	3	4	5
1. ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจ่ายลงทุนในการจัดการสิ่งแวดล้อม						
1.	นโยบายของบริษัทแม่	☐	☐	☐	☐	☐
2.	ข้อบังคับตามกฎหมาย	☐	☐	☐	☐	☐
3.	ช่วยลดต้นทุนของกิจการ	☐	☐	☐	☐	☐
4.	การให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร	☐	☐	☐	☐	☐

2. ปัจจัยสนับสนุนให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ						
1.	เงินทุน	☐	☐	☐	☐	☐
2.	การสื่อสารภายในองค์กร	☐	☐	☐	☐	☐
3.	ความร่วมมือของพนักงาน	☐	☐	☐	☐	☐
4.	การให้ความสำคัญของผู้ค้า	☐	☐	☐	☐	☐
5.	การปลูกฝังแนวคิดและทัศนคติให้บุคลากร	☐	☐	☐	☐	☐
ข้อ	คำถาม	1	2	3	4	5
3. รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนในการป้องกันสิ่งแวดล้อม						
1.	ลงทุนเพื่ออุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	☐	☐	☐	☐	☐
2.	การใช้หลัก 3R (Reduce Reuse Recycle)	☐	☐	☐	☐	☐
3.	ฝึกอบรมพนักงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	☐	☐	☐	☐	☐
4.	การจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	☐	☐	☐	☐	☐
4. รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม						
1.	ระบบควบคุมเสียง	☐	☐	☐	☐	☐
2.	ระบบการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง	☐	☐	☐	☐	☐
3.	กระบวนการคัดแยกขยะและของเสีย	☐	☐	☐	☐	☐
4.	ระบบการจัดการเชื้อเพลิง ก๊าซและสารพิษ	☐	☐	☐	☐	☐
5. รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายในกิจการ						
1.	การจัดการน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อม	☐	☐	☐	☐	☐
2.	การเก็บรวบรวม และกำจัดขยะอย่างเหมาะสม	☐	☐	☐	☐	☐
3.	การบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ควบคุมมลพิษ	☐	☐	☐	☐	☐
4.	การเปลี่ยนแทนเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	☐	☐	☐	☐	☐

6. รูปแบบการจ่ายลงทุน - ต้นทุนความล้มเหลวภายนอกกิจการ						
1.	การจ่ายค่าปรับเมื่อละเมิดกฎหมาย	☐	☐	☐	☐	☐
2.	การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน	☐	☐	☐	☐	☐
3.	การจ่ายชดเชยการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	☐	☐	☐	☐	☐
4.	การเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของกิจการ ส่งผลต่อรายได้ของกิจการ	☐	☐	☐	☐	☐
ข้อ	คำถาม	1	2	3	4	5
7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม						
1.	ช่วยลดต้นทุน	☐	☐	☐	☐	☐
2.	ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน	☐	☐	☐	☐	☐
3.	สร้างชื่อเสียง ภาพลักษณ์ ของกิจการ	☐	☐	☐	☐	☐
4.	การเพิ่มรายได้จากการขายของเสียเศษซาก	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 3 อุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

- 3.1 อุปสรรคในการจัดการต้นทุนสิ่งแวดล้อม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ดังนี้
- ไม่มี
- มี (ถ้ามีกรุณาเขียนข้อความ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ท่านมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ดังนี้

ไม่มี

มี (ถ้ามีกรุณาเขียนข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางนวรรตน์ พิวนวล
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Navarat Pewnual
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 9001 00158 83 4
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่ ที่ติดต่อได้สะดวก
หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 90000
โทร 0-7431-7176
E-mail address nava_372@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา ปริญญาตรี บธ.บ. การบัญชี
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2535
ปริญญาโท บข.ม. การบัญชี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2545
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาการบัญชี
7. ผลงานและประสบการณ์วิจัย
 - 7.1 หัวหน้าโครงการวิจัย : โครงการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของธุรกิจ ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช
 - 7.2 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :
ชื่อผลงานวิจัย : เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของธุรกิจ ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช
ปีที่พิมพ์ : ปี พ.ศ. 2535
แหล่งทุน : งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ชื่อผลงานวิจัย : การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาบัญชีเพื่อ
รองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

แหล่งทุน : งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ชื่อผลงานวิจัย : ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แหล่งทุน : งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

